

Sygn. akt I Ca 173/14

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 30 października 2014 roku

Sąd Okręgowy we Włocławku Wydział I Cywilny

w składzie :

Przewodniczący : SSO Lucyna Samolińska

Sędziowie: SO Mariusz Nazdrowicz (spraw.)

SO Andrzej Witka – Jeżewski

Protokolant: st. sekr. sąd. Renata Kowalska

po rozpoznaniu w dniu 30 października 2014 roku we Włocławku

na rozprawie

sprawy z powództwa R. D.

przeciwko Gminie M. W.

o zapłatę

na skutek apelacji pozwanej od wyroku Sądu Rejonowego we Włocławku z dnia 7 kwietnia 2014r., sygnatura akt I C 43/14

1. oddala apelację;

2. zasądza od pozwanej Gminy M. W. na rzecz powódki R. D. kwotę 60,00 (sześćdziesiąt) złotych tytułem zwrotu kosztów procesu za drugą instancję

SSO M.N. S. L. S. SSO A. J.

Sygn. I Ca 173/14

UZASADNIENIE

Skarżąca w apelacji nie zakwestionowała dokonanych przez Sąd I instancji ustaleń faktycznych (wręcz przyznając, że stan faktyczny jest niesporny), a Sąd odwoławczy nie przeprowadził postępowania dowodowego ani też tych ustaleń nie zmienił. W tej sytuacji rozważania Sądu Okręgowego w myśl art. 387 § 2¹ kpc należało ograniczyć do elementów wskazanych w powołanym przepisie.

W uchwale z 2 czerwca 2010r. III CZP 37/10 OSNC 2011/1/2 Sąd Najwyższy wyjaśnił, że w kontekście postanowienia Trybunału Sprawiedliwości w Luksemburgu z 10 grudnia 2007r. C-134/07 – na które to postanowienie trafnie powołał się Sąd meriti – nakładanie opłaty za karty pojazdu od początku było sprzeczne z prawem unijnym, a to oznacza, że uiszczająca ją osoba nie była zobowiązana do świadczenia i że postanowienie to odnosiło się do pełnej wysokości opłaty (tj. 500 zł), a nie tylko różnicy między tą opłatą a opłatą przewidzianą w następnym akcie prawnym regulującym tę materię (75 zł).

Z zasady pierwszeństwa prawa unijnego nad prawem krajowym wynika obowiązek Sądu Krajowego stosowania prawa unijnego i odstąpienia od stosowania sprzecznych z nim przepisów Prawa Krajowego, niezależnie od wyroku Sądu Konstytucyjnego odraczającego utratę mocy obowiązującej przepisów uznanych za niekonstytucyjne. Odpowiadając na pytanie prawne Sądu Okręgowego w Toruniu z 20 lipca 2011r. „czy obowiązek zwrotu należności pobranej opłaty za wydanie karty pojazdu dotyczy całej opłaty w kwocie 500 zł czy też ogranicza się do różnicy między tą opłatą a kwotą 75 zł stanowiącą koszt druku i dystrybucji karty? ”. Sąd Najwyższy w uchwale III CZP 67/11 odmówił uchwały wskazując, że problem ten był już przedmiotem uwag tego Sądu w uzasadnieniu uchwały III CZP 37/10. Uznał zatem, że nie występuje tutaj wątpliwość prawna wymagająca rozstrzygnięcia przez Sąd Najwyższy. Kwestię tę należało zatem uznać za jednoznacznie w judykaturze rozstrzygniętą, a powyższe zapatrywanie Sąd Okręgowy we Włocławku w składzie rozpoznającym apelację w pełni akceptuje i nie ma potrzeby powielania argumentów przemawiających za jego zasadnością.

Zarzut niewzięcia pod uwagę negatywnych dla pozwanej konsekwencji finansowych związanych z obowiązkiem wydania karty przy jednoczesnym obciążeniu ją zwrotem opłaty w pełnej wysokości jest chybiony już choćby dlatego, że apelująca w żaden sposób nie wykazała – o ile w ogóle jest to możliwe – w jaki sposób sporna kwota stanowi zagrożenie dla finansów gminy. Ponadto zawsze konieczność dostosowania się do niekorzystnego wyroku zasądzającego od osoby zobowiązanej jakąś należność rodzi dla niej niekorzystne skutki majątkowe powodujące uszczuplenie jej majątku. Jest to właśnie fakt powszechnie znany. Nie wiadomo jednak, dlaczego miałyby on stać na przeszkodzie udzielenia uprawnionemu w tym przypadku pełnej ochrony prawnej.

Mając powyższe na uwadze Sąd Okręgowy we Włocławku na podstawie art. 385 kpc oddalił apelację.

O kosztach postępowania apelacyjnego rozstrzygnięto na podstawie art. 98 § 1 kpc. Sprowadzały się one do wynagrodzenia reprezentującego powódkę radcy prawnego w wysokości 60 zł (6 pkt. 1 w zw. z § 12 ust. 1 pkt. 1 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 28 września 2002r. w sprawie opłat za czynności radców prawnych – tekst jedn.: Dz.U. 2013r.490).

SSO. M. NAzdrowicz SSO. L.Samolińska SSO. A. Witka-Jeżewski